

Στην Ι.Μ. Αγίου Γερασίμου στην έρημο του Ιορδάνη

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με μετάθεση μίας ημέρας εορτάσθηκε χθες Πέμπτη 18 Μαρτίου, από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του οσίου Πατρός Γερασίμου του εν Ιορδάνη, στην ομώνυμη Ιερά Μονή, που βρίσκεται στην έρημο του Ιορδάνη ποταμού, στη δυτική όχθη του και σε μικρή απόσταση από τις εκβολές του στη Νεκρά Θάλασσα. Αποτελεί δε, μία όαση στο μονότονο τοπίο της ερήμου.

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση του Πατριαρχείου, τη Μονή αυτή ίδρυσε ο όσιος Γεράσιμος, ο οποίος κατά τους χρόνους των Μονοφυτικών ταραχών το 451 μ.Χ. έφυγε από την Λυκία της Μικράς Ασίας και μετέβη στους Αγίους Τόπους. Την ίδια ημέρα στην Ιερά Μονή η Α.Θ.Μ. ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τέλεσε και τη θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων. Παρών ήταν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλος Βλιώρας.

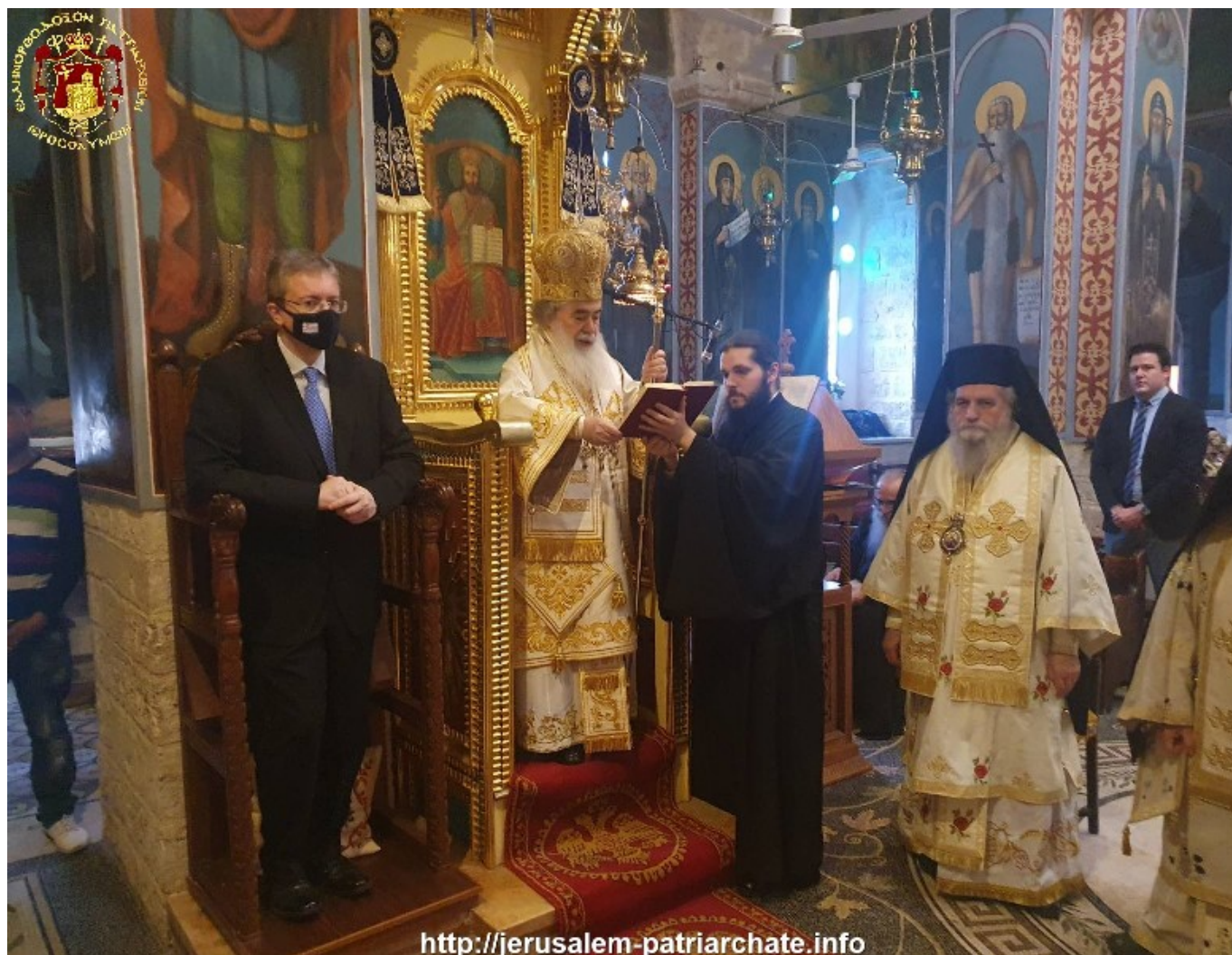
Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ - ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τήν Πέμπτην τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 5ην /18ην Μαρτίου 2021, έωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου μέ μετάθεσιν μιᾶς ἡμέρας ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, κειμένην εἰς τήν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, εἰς μικράν ἀπόστασιν πρό τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ εἰς τήν Νεκράν θάλασσαν καί εἰς τήν Δυτικήν ὄχθην αὐτοῦ.

Τὴν Μονὴν ταύτην ἵδρυσεν αὐτός ὁ ὁσιος Γεράσιμος, ἀφ' οὗ προσῆλθεν ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους εἰς τοὺς χρόνους τῶν Μονοφυσιτικῶν ταραχῶν, τό 451 μ.Χ.

Διὰ μικρόν διάστημα ὁ ἅγιος Γεράσιμος ἐδέχθη ἐπίδρασιν ἐκ Μονοφυσιτικῶν κύκλων, ἐπέστρεψεν ὅμως αὐτόν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνειργάσθη εἰς τό ἐξῆς καὶ ἐγένετο πεφωτισμένος πνευματικός ὁδηγός εἰς τὴν Μονὴν ταύτην, Κοινόβιον καὶ Λαύραν ἐν ταύτῃ, χιλιάδων μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, ἀξιωθεὶς τοῦ θαυματουργικοῦ, ἱαματικοῦ καὶ προορατικοῦ χαρίσματος καὶ τοῦ χαρίσματος τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἀγρίων θηρίων ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν αὐτοῦ μετὰ τοῦ λέοντος.

Εἰς τὴν Μονὴν ταύτην ἐτέλεσε καὶ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν τὴν θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων Δώρων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸν Ἀββᾶν Γεράσιμον π. Κυριακοῦ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Εὐλογίου ψαλλόντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεών, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καὶ μετεχόντων ἀρκετῶν ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ Γαλιλαίας, ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέτρεψαν τὰ μέτρα προστασίας ἔναντι τοῦ covid-19.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος τόν θεῖον λόγον ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», (Ψαλμ. 91,11), λέγει ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐφραίνεται ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησεν σήμερον ἡ ἱερά μνήμη τοῦ δικαίου τοῦ Θεοῦ ὁσίου δέ θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐκ Λυκίας ὁρμωμένου. Εὐφραίνεται καί ἡ ἐπώνυμος αὐτοῦ Μονή ἡ καί πάλαι ποτέ διαλάμπασα Λαύρα, ἔνθα συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν δοξάζοντα τούς ἁγίους Αὐτοῦ.

Ὁ ὁσιος Γεράσιμος, ἀκούων εἰς τούς Κυριακοὺς λόγους: «ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς

ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε», (Ἰωάν. 6,35). «Καί τόν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω», (Ἰωάν. 6,37) κατέλαβε τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν εὐλογημένην ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, «δίκην [=κατὰ τρόπον] φωστῆρος ἐκλάμποντος καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας σπείροντος σπέρματα», ὡς λέγει ὁ Κύριλλος Σκυθουπολίτης.

Μιμητὴς γενόμενος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος «τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας», (Ἑβρ. 6,12), ἀνεδείχθη οἰκῆτωρ περίδοξος τοῦ Ἰορδάνου καὶ συμπολιστὴς τῶν συγχρόνων αὐτοῦ μεγάλων ἀσκητῶν, Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Μαρτυρίου καὶ Θεοκτίστου τῶν ὁσίων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀναχωρητῶν τῆς ἐρήμου τῆς Ἰουδαίας, τῶν ἀκουόντων εἰς τό παράγγελμα τοῦ προφητάνακτος Δαυΐδ: «Ζητήσατε τόν Κύριον καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τό πρόσωπον Αὐτοῦ διὰ παντός. Μνήσθητι τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ», (Ψαλμ. 104, 4-5).

Σύγχρονοι καὶ αὐτόπται συγγραφεῖς παρουσιάζουν τόν θεοφόρον Γεράσιμον ὅχι μόνον ὡς «ἐραστήν τῶν ὑπερκοσμίων ἀλλά καὶ ὡς ταμιεῖον [=θησαυροφυλάκιον φιλανθρωπίας] καὶ τέμενος πραότητος». Προσέτι δέ ἐκτός ἄλλων ἀπονεκρώσεων τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ὁ θεῖος Γεράσιμος παρέμενε ἀσιτος καθ' ὅλην τὴν ἀγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν, ἀρκούμενος τῇ μεταλήψει καὶ μόνη τῶν θείων Μυστηρίων» καὶ διὰ τοῦτο ἀνελήλυθεν εἰς τό ὕψος τῆς θεωρίας τῆς θείας δόξης, ὡς λέγει καὶ ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς· διὰ τοῦτο, Θεοφόρε, σε εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σε στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα».

Ἡ «νοητὴ θεωρία», εἰς τό ὕψος τῆς ὁποίας ἀνῆλθεν ὁ Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐρωτήσαντος τόν Πατέρα Αὐτοῦ οὐ μόνον περὶ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, ἀλλά καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν = [τοῦ κηρύγματος τῶν μαθητῶν] εἰς Αὐτόν, «ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμήν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρό καταβολῆς κόσμου», (Ἰωάν. 17, 20-24).

Ἑρμηνεύων τόν ἀνωτέρω Κυριακόν λόγον, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «ἡ θεὰ λοιπόν τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ δέν θά δοθῇ εἰς βεβήλους καὶ ἁμαρτωλούς, ἀλλά οὔτε εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀτιμάζουν τόν θεῖον νόμον, παρά μόνον εἰς τοὺς ὁσίους καὶ ἀγαθοὺς. Γνωρίζομεν δέ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ Προφήτης [Ἡσαΐας] λέγει «ἄρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου», (Ἡσ. 26,10). Καὶ εἰς τὰ εὐαγγελικά κηρύγματα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ λέγει: «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ

καρδία, ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται», (Ματθ. 5,8). Καί λοιπόν, ποῖοι δύνανται νά ἔχουν καθάραν τήν καρδίαν; ἀναμφιβόλως, οὐδεῖς ἄλλος ἐκτός αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι διά τῆς ἐνώσεώς των με τόν Θεόν, τῆς γενομένης διά τοῦ Υἱοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀπέσχον πάσης φιλοσαρκίας καί ἀπώθησαν ὅσον τό δυνατόν μακράν τήν κοσμικήν ἡδονήν. Οὗτοι μέν ἔχουν ἀρνηθεῖ τήν ζωήν των ἀφ' ἐνός καί τήν ἔχουν ἀναθέσει εἰς τήν θέλησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀφ' ἑτέρου, καθαρῶς τε καί ὁλοτρόπως πολιτευσάμενοι τῷ Χριστῷ. Τοιοῦτον πρόσωπον ἦτο ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ τελείᾳ καθαρότητι αὐτοῦ δέν ἐφοβήθη νά εἴπῃ «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», (Γαλ. 2,20).

Εἰς τό ἐρώτημά μας, κατά ποῖον τρόπον ἐνώνονται μέ τόν Θεόν ἡ καλλίτερον εἰπεῖν, ἐπιτυχάνουν τήν θέωσίν των οἱ ὅσοι καί ἀγαθοί, δηλονότι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ἀπαντᾷ ὁ ἔγκριτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ ἡμῶν Κύριλλος λέγων: «Ὁ Κύριος ἐποίησατο τήν ἐξήγησιν, ἐγώ φησιν ἐν αὐτοῖς καί σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσι τετελειωμένοι εἰς ἕν», (Ἰωάν. 17-23). Γίνεται μέν γάρ ἐν ἡμῖν ὁ Υἱός σωματικῶς μέν ὡς ἄνθρωπος συνανακιρνάμενος [= ἀναμεμειγμένος μέ] τέ καί συνενούμενος δι' εὐλογίας τῆς μυστικῆς· πνευματικῶς δέ αὖ πάλιν ὡς Θεός τῇ τοῦ ἰδίου Πνεύματος ἐνεργείᾳ καί Χάριτι τό ἐν ἡμῖν ἀνακτίζον Πνεῦμα πρός καινότητα ζωῆς καί τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως κοινωνούς καθιστάς. «Ὁ σύνδεσμος τῆς ἐνότητος ἡμῶν πρός τόν Θεόν καί Πατέρα εἶναι πάντοτε ὁ Χριστός», ἐπισημαίνει ὁ Ἱερός Πατήρ ἡμῶν Κύριλλος: «Τετελειώμεθα τοιγαροῦν εἰς ἐνότητα τήν ὡς πρός Θεόν καί Πατέρα διά μεσίτου Χριστοῦ».

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν θείαν τελείωσιν ἐν Χριστῷ καί διά μεσίτου Χριστοῦ κατώρθωσεν ὁ ἅγιος Γεράσιμος διά τοῦ ἀσκητικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας, τῆς ἐγκρατείας, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί τῆς κατατροπώσεως τῶν παρατάξεων τῶν δαιμόνων, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναίως καί Χριστόν Γεράσιμε σύ ἀνύμνεις Υἱόν τοῦ Θεοῦ».

Ἡ σήμερον ἐπιτελουμένη ἐόρτιος μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου ἐν τῇ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ κατ' αὐτήν τήν τρέχουσαν πρώτην ἐβδομάδα τῶν Νηστειῶν καί δῆ ἐν μέσῳ τῆς θανατηφόρου λοιμικῆς νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ, μᾶς προτρέπει ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τοῦ παραγγέλματος τοῦ θείου Παύλου, ἵνα «μή καθεύδωμεν ὡς καί οἱ λοιποί, [οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν τόν Χριστόν], ἀλλά γρηγορῶμεν καί νήφωμεν... ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καί ἀγάπης καί περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας», (Α΄ Θεσ. 5, 6-8). Καί τοῦτο, διότι ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός: «Ὁ πλοῦτος τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται τούς πόνοις ἐγκρατείας τοῦτον συλλέγοντας».

Ἴκετεύσωμεν τόν θεόπτην Πατέρα ἡμῶν Γεράσιμον καί μετά τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν:

«Ὁ σαρκωθείς ἐκ τῶν σῶν ἄχραντε Δέσποινα παναγίων αἱμάτων, Αὐτός ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διά νηστείας καί πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἱκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε· ἵνα ἐν μετανοίᾳ, ταπεινώσει καί ὑπομονῇ φθάσωμεν τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καί συναναστηθῶμεν Αὐτῷ, ᾧ ἡ δόξα καί τό κράτος Αὐτοῦ εἴη εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ φίλεργος καί φιλόξενος ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί τό Ἐκκλησίασμα.